

Κατά το γεγονός της Αναλήψεως, πραγματοποιήθηκε στην πράξη η συμφιλίωση του Θεού με το ανθρώπινο γένος. Διαλύθηκε η παλιά έχθρα, τελείωσε ο μακροχρόνιος πόλεμος. Κι αυτό συνέβαινε έως τώρα, όχι επειδή μισούσε ο Θεός τον άνθρωπο, αλλά επειδή ο άνθρωπος επιδεικνυε αδιαφορία και αχαριστία. Και τώρα, η αλλαγή δεν έγινε εξαιτίας των δικών μας κατορθωμάτων ή επειδή αλλάξαμε στάση και συμπεριφορά, αλλά λόγω της απροσμέτρητης αγάπης και του ενδιαφέροντος του Θεού...

Τώρα στην Ανάληψη, εμείς που δεν ήμασταν άξιοι να κατοικούμε στον Παράδεισο, εμείς που στο τέλος καταντήσαμε να μην αξίζουμε να ζούμε εδώ στη γη, με αποτέλεσμα να γίνει ο κατακλυσμός και να χαθεί όλο το ανθρώπινο γένος εκτός της οικογένειας του Νώε, εμείς τώρα οι ανάξιοι ανεβαίνουμε στον ουρανό. Τα χερουβίμ, παλαιά, φυλάγανε τον Παράδεισο για να μην μπορούμε ξανά και τώρα εμείς τα υπερβαίνουμε. Η ανθρώπινη φύση, στο πρόσωπο του Χριστού, έτυχε τιμής που δεν έτυχε η φύση των αγγέλων. Ο Θεός έγινε άνθρωπος. Δεν έγινε άγγελος. Ενώθηκε μόνο με την ανθρώπινη φύση. Και οι άγγελοι δεν ζηλεύουν, αντίθετα χαίρονται, διότι χαρά των αγγέλων είναι η προκοπή μας και πόνος τους η εξαθλίωσή μας.

Για την αλλαγή αυτή οφείλουμε ευγνωμοσύνη στον Χριστό. Αυτός έγινε μεσίτης. Ούτε άγγελος, ούτε άνθρωπος, αλλά αυτός ο ίδιος. Ο Θεός ήταν οργισμένος με μας και εμείς τον μισούσαμε. Και μας συμφιλίωσε ο Υιός Του. Πώς μας συμφιλίωσε; Δεχόμενος την τιμωρία που έπρεπε να επιβάλει σε μας. «Εξηγόρασεν εκ της κατάρας του νόμου γενόμενος υπέρ ημών κατάρα» (Γαλ., 3: 13). Δέχτηκε την τιμωρία του ουρανού, δέχτηκε και τις προσβολές των ανθρώπων. «Οι ονειδισμοί των ονειδιζόντων σε επέπεσον επ' εμέ» (Ψαλμ. 68:10) ... Πολλές φορές μιλούμε για τη μεσιτεία της Παναγίας και των αγίων και ξεχνούμε ότι μεσίτης πάνω απ' όλους τους αγίους είναι ο ίδιος Χριστός. Αυτός ως άνθρωπος συνεχώς μεσιτεύει για μας τους ελεεινούς αδελφούς Του. Όπως ακριβώς παίρνουμε κάτι από τη σοδειά μας και το προσφέρουμε στο Θεό για να τον ευχαριστήσουμε και να ευλογήσει όλη τη σοδειά μας, έτσι ακριβώς και ο Χριστός την ανθρώπινη φύση, που προσέλαβε στη μήτρα της παρθένου Μαρίας την κάνει προσφορά στον Θεό, για να ευλογηθεί όλο το ανθρώπινο γένος...

Ενώ πλαστήκαμε από τον Θεό «κατ' εικόνα και ομοίωσή Του», ο άνθρωπος δεν πρόσεξε και ωμοιώθη τοις κτήνεσι. Το να γίνει, δε, κάποιος σαν τα ζώα είναι σαν να έγινε χειρότερος από αυτά. Το να σέρνεται ένα φίδι είναι φυσικό, το να σέρνεται, όμως, ένας αετός είναι η εσχάτη κατάπτωση ... Μερικές φορές, ο άνθρωπος γίνεται χειρότερος των ζώων. Έτσι ο Ησαΐας λέγει, «έγνω βους τον κτησάμενον, και όνος την φάτνη του κυρίου αυτού· Ισραήλ, δε, εμέ ουκ έγνω» (Ησαΐας 1: 3) ... Για να μας συνειτίσει ο Κύριός μας, βάζει διδασκάλους τα έντομα. «Πορεύθητι προς τον μύρμηγκα, και ζήλωσον τας οδούς αυτού» (Παροιμ. 6: 6) ... Εμείς οι κατώτεροι των ζώων, τα παιδιά του διαβόλου, με την Ανάληψη του Χριστού γίναμε ανώτεροι και από τους αγγέλους.

Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου

πηγή: <http://stratisandriotis.blogspot.com>